

Nr 508.

Av herrar **Andersson** i Tungelsta och **Ekdahl**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 194, med förslag till lag om inskränkning i rätten att förvärva jordbruksfastighet.*

Uti proposition nr 194 har Kungl. Maj:t vid årets riksdag framlagt förslag till lag om inskränkning i rätten att förvärva jordbruksfastighet. Ifrågasvarande lag avses skola ersätta 1945 års jordförvärvslag, vars giltighetstid upphör med utgången av år 1948.

Det i propositionen framlagda lagförslaget ansluter sig i huvudsak till det förslag till lagstiftning på ifrågasvarande område, som på uppdrag av Kungl. Maj:t efter överläggning med tillkallade sakkunniga utarbetats av särskild utredningsman.

I fråga om den föreslagna jordförvärvslagens giltighetstid har emellertid departementschefen intagit en annan ståndpunkt än utredningsmannen. Enligt propositionen skall jordförvärvslagen erhålla begränsad giltighetstid, medan utredningsmannen föreslagit att lagen nu borde ges bestående giltighet.

Vid övervägande rörande lagens giltighetstid har utredningsmannen funnit, att, sedan lagen numera hunnit prövas under en ganska avsevärd tidsrymd och då verkningarna av densamma kunnat konstateras ha varit övervägande goda, det föreföll motiverat att vid förlängning av lagen denna gäves bestående karaktär.

Enligt vår mening tala mycket starka skäl för den ståndpunkt som utredningsmannen intagit även i fråga om jordförvärvslagets giltighetstid. Vid genomförandet av 1945 års jordförvärvslag framfördes från vissa håll farhågor för att en lagstiftning av sådan innebörd, som det här gällde, skulle komma att medföra en allmän sänkning av värdet på fastigheter och föranleda förluster för de jordbrukare som ville sälja sina fastigheter. Numera vunnen erfarenhet torde giva vid handen, att dessa farhågor varit i huvudsak ogrundade. Ett starkt övervägande flertal av de myndigheter som yttrat sig över utredningsmannens förslag ha ju ansett, att en lagstiftning på förevarande område är behövlig. Denna uppfattning torde även delas av en stor majoritet av landets jordbrukare. Inom de kretsar där man i spekulations- och penningplaceringssyfte önskar förvärva jordbruks- och skogsfastigheter lär intresset alltjämt vara mycket stort för detta slag av affärer. Att detta intresse skulle komma att minska vid

återgång till mera normala tider torde ej vara sannolikt. Jordförvärvslagen synes oss därför, i likhet med vad som skett beträffande lagen om förköpsrätt för kronan och om expropriation för förbättringar av ofullständiga jordbruk, böra givas bestående karaktär.

På grund av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen vid behandling av proposition nr 194 måtte besluta en sådan ändring av Kungl. Maj:ts förslag till jordförvärvslag att denna erhåller permanent karaktär.

Stockholm den 13 april 1948.

Allan Andersson.

Thorvald Ekdahl.
